

fundne Regnskabsaflæggelse, jfr. ogsaa som Analogi Aktielovudkastets § 29.

Til § 14.

Bestemmelsen er i Princippet svarende til Aktielovudkastets § 67.

Til §§ 15 og 16.

Det er allerede ovenfor fremhævet, at der maa tillægges Bestemmelserne i §§ 15 og 16 om Medlemmernes solidariske Ansvarlighed for Foreningens Gæld den største Betydning. Uden en saadan Regel vilde Udvalgets Flertal overhovedet ikke kunne anse det foreliggende Udkast for forsvarligt. Idet der meget ofte i Andelsforeninger ikke vil være nogen effektiv Selskabsformue til Stede, vilde Kreditorernes Sikkerhed, hvis den solidariske Ansvarlighed ikke foreskrevs, let helt forflygtiges. Og herpaa vilde der kun lidet raades Bod, selv om man henviste Kreditor til at søge Dækning hos samtlige Medlemmer for den disse forholdsvis paahvilende Andel af Gælden, da Medlemmernes Antal ofte vil være saa stort, at en Inddrivelse af Gælden paa denne Maade vilde medføre forholdsvis store Omkostninger og Besvær, der paa Forhaand vilde afskrække fra Søgmaal. Medens den udtrykkelige Fastslaaen af det solidariske Ansvar saaledes hører til Forslagets vigtigste Bestemmelser, maa det paa den anden Side fremhæves, at der ikke herved bevirkes nogen Forandring af Betydning i de bestaaende Foreningers Forhold, idet de allerfleste af disse i deres Vedtægter have Regler om Medlemmernes solidariske Hæftelse for Foreningens Gæld.

Angaaende Forholdets nærmere Ordning bemærkes, at vi have fundet det naturligt at bestemme, at Medlemmernes Ansvar først bliver virksomt overfor Foreningskreditorerne, naar Foreningen som saadan har vist sig ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, jfr. § 15, 1ste Stykke, 2det Punktum. Dette stemmer ogsaa med, hvad der for Tiden anses som gældende Ret.

At det Medlem, der til en Foreningskreditor har maattet udrede mere end den ham rettelig paahvilende Anpart, bør have solidarisk Regres til Foreningens øvrige Medlemmer for, hvad han har erlagt ud over sin Andel, tiltrænger neppe nærmere Motivering.

Ved Fastsættelse af det Minimumsbeløb, til hvilket hvert enkelt Medlems Hæftelse overfor Kreditorerne kan begrænses i Henhold til § 16, er der taget et dobbelt Hensyn. *Dels* har man fundet det bedst stemmende med de til Grund for Lovud-

kastet i det hele liggende Hovedbetragtninger ikke at fastsætte det til et mindre Beløb end det, paa hvilket Aktier kunne lyde, jfr. Aktielovudkastets § 4. Og dette er fundet saa meget naturligere, som der netop ved Andelsforeninger med begrænset Medlemshæftelse er en særlig nærliggende Fare for Omgaaelse af Aktieselskabsreglerne. *Dels* synes Beløbet at burde sættes til en saadan Størrelse, at ikke en Kreditor skal udsættes for at skulle sagsøge et alt for stort Antal Medlemmer for at opnaa Fyldestgørelse.

Hvor Medlemmernes Hæftelse for Foreningens Gæld er begrænset, er det af Hensyn til Kreditorerne nødvendigt at udelukke Medlemmernes Adgang til Modregning af Kræv, som de maatte have paa Foreningen. Medlemsantallet maa nemlig forudsættes at udgøre et af de vigtigste Holdepunkter ved Afgørelsen af, hvilken Kredit der kan tilstaa Foreningen, og uden den nævnte Bestemmelse om Udelukkelse af Modregningsretten vilde da det ommeldte Kriterium kunde blive ganske misvisende.

Med Hensyn til Forholdet mellem §§ 15 og 16 skal endnu bemærkes, at § 16 giver den almindelige Regel, der kun vil kunne fraviges ved en udtrykkelig Bestemmelse desangaaende i Vedtægterne. *Er ingen saadan Vedtægtsbestemmelse truffen*, vil en Kreditor for hele sit Tilgodehavende kunne holde sig til et hvilket som helst af de solidarisk ansvarlige Medlemmer. *Fastsætte derimod Vedtægterne en Begrænsning* af Medlemshæftelsen, vil Kreditor vel kunne holde sig til et hvilket som helst af Medlemmerne, men *ikke* hos nogen kunne kræve et større Beløb end det i Vedtægterne fastsatte.

Til §§ 17 til 19.

Bestemmelserne i §§ 17 til 19 ere i Princippet svarende til Aktielovudkastets §§ 47, 51, 2det Stykke, 55 og 58.

Til § 20.

Hensynet til Kreditorernes Betyggelse kræver, at der stedse maa være Adgang til at erholde Kundskab om mulig stedfundne Forandringer i de Forhold, der ere af særlig Betydning for Foreningens Kredit. I Overensstemmelse hermed har man i § 20 gjort det til Pligt for Bestyrelsen at gøre periodiske Indberetninger til Registerføreren om saadanne Forhold. Andelsforeningerne stilles derved for saa vidt strengere end Aktieselskaberne, hvor en tilsvarende Pligt ikke er paalagt. Grunden til denne Forskel i Behandlingen er imidlertid at søge i den tidligere berørte Omstændighed,